

**יב** א לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמַיִמִית מְזֻמֹּר לְדָוִד: ב הוֹשִׁיעָה יְהוָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד  
כִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִפְּנֵי אָדָם: ג שׂוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת בְּלִב  
וּלִב יִדְבְּרוּ: ד יִכְרַת יְהוָה יְהוָה כִּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרְתַּי גְּדִלוֹת:

===== שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים =====

### שלא יחלש

הושיעה ה' כי גמר חסיד וגו' (יב, ב): [שימוש תהלים לפרק יב] טוב לאמרו שלא יחטא האדם ושינצל מעצות רעות.

===== זוהר תהלים =====

עונות חרב, למען תדעון שדון", שדין כתיב, למען תדעו שכך הוא נידון מי שיש לו חרב בלשונו, נידון בחרב ההיא שמכלה הכל.

על לשון הרע לא מועילה תשובה לבד

[זוהר חלק ג' פ' שלח דף קסא.] רבי יצחק אמר, בוא וראה, כל חטאי העולם הקדוש ברוך הוא מכפר עליהם בתשובה, מלבד על לשון הרע, שהוציא שם רע על חברו, וכך ביארו, שנאמר: "זאת תהיה תורת המצרע" (ויקרא יד, ב), זאת היא תורתו של מוציא שם רע.

בגלל לשון הרע מתו אבותינו במדבר ולא נכנסו לארץ

[זוהר חלק ג' פ' מצורע דף ג.] וכך אמר רבי שמעון, שעל הכל מוחל הקדוש ברוך הוא, מלבד על לשון הרע, לפי שכתוב: "אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אנתנו מי אדון לנו"א, ובוא וראה, כמה עשה

"יכרת ה' כל שפתי חלקות וגו'" (יב, ד): [זוהר תורה; זוהר חלק ג' פ' מצורע דף נב:] "אשר אמרו ללשוננו נגביר וגו'". רבי אבא פתח: "גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון" (איוב יט, כט).

בעוון לשון הרע נגזר מיתה על כל העולם בוא וראה, בלשון הרע שאמר הנחש להאשה, גרם להאשה ולאדם לגזור עליהם מיתה, ועל כל העולם, בלשון הרע כתיב: "ולשונם חרב חדה" (תהלים נז, ה), לפיכך "גורו לכם מפני חרב", מפני לשון הרע.

מי שיש לו חרב בלשונו נידון בחרב לה'

[זוהר חלק ג' פרשת מצורע דף ג.] "כי חמה עונות חרב", מהו "כי חמה עונות חרב", זו חרב לה"י, שלמדנו חרב יש לו להקדוש ברוך הוא, שבו הוא דן לרשעים, זהו שכתוב: "חרב לה' מלאה דם" (ישעיהו לד, ה), "וחרבי תאכל בשר" (דברים לב, מב), ולפיכך "גורו לכם מפני חרב כי חמה

זו זוהר

מלת תהיה תרמו, שאין לו תרופה אחרת, אלא שבודאי זאת תהיה ענשו, שיצטרע ואחר כך אם יושב יטהר. יא. משמע שזה הוא כופר בעיקר,

ת. זו המלכות שהיא מדת הדין. ט. פירוש לדעת שיהיה נידון מדה כנגד מדה. י. מדייק תיבת תהיה שהיה צריך לומר זאת תורת המצורע, אבל